

TOIMENPIDEALOITE 32/2007 vp

Yksityistä pysäköinninvalvontaa koskeva lainsäädäntö

Eduskunnalle

Yksityinen pysäköinninvalvontatoiminta on Suomessa laajentunut nopeasti viime vuosien aikana koko ajan lisääntyvän kysynnän seurauksena. Tarve yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevan lain säätämiseen Suomessa on ilmeinen, ja tarve kasvaa koko ajan edelleen.

Keskeistä yksityisen pysäköinninvalvonnan kannalta on sen perustuminen yksityisen maanomistajan tai maan haltijan oikeuteen määrätä alueensa käytöstä ja asettaa ehtoja alueen käytölle, ajoneuvoliikenteeseen ja pysäköintiin.

Tieliikennelain (TLL) 28.2 §:ssä todetaan, että pysäköinti yksityisellä alueella ilman kiinteistön omistajan tai haltijan lupaa on kielletty. Yksityisellä alueella pysäköidessään autoilijalla on lisäksi TLL:n 28 §:ssä säädetystä kiellosta johtuva velvollisuus selvittää alueella voimassa olevat pysäköintiehdot.

Asetetut ehdot voivat koskea pysäköintiä eri tavoin, kuten esim. paikkaa, aikaa, kiekon käyttöä, pysäköintimaksuja sekä pysäköintiehtojen rikkomisesta johtuvaa yksityisoikeudellista seuraamusta, valvontamaksua, joka vakiintuneesti on 40 euroa. Valvontamaksun maksuvelvollisuus perustuu maanomistajan tai maan haltijan ja ajoneuvon pysäköijän (kuljettajan) väliseen sopimukseen, jonka syntyperusteena on se, että pysäköijä hyväksyy kylteissä selkeästi asetetut pysäköintiehdot pysäköimällä ajoneuvonsa ko. alueelle.

Kun valvontamaksu perustuu yksityisoikeudelliseen sopimukseen, tapahtuu sen velkominen yleisessä tuomioistuimessa. Lisäksi, koska kysymys on pääsääntöisesti kuluttajasopimuksista, kuuluvat nämä asiat kuluttajariitalautakunnassa käsiteltäviin asioihin. Perinnässä noudatetaan saatavien perinnästä annettua lakia (513/1999) ja mm. henkilötietolakia (523/1999).

Tähän mennessä on valvontamaksuasioita käsitelty pääasiassa kuluttajariitalautakunnassa, joka on päätöksissään hyväksynyt valvontamaksun em. sopimusperustan erilaisten ehtojen rikkomusten yhteydessä. Tällä hetkellä vireillä on ainakin kolme velkomiskannetta koskevaa tapusta, joissa ajoneuvon omistaja tai haltija on kiistänyt ajaneensa, muttei halua ilmoittaa, kuka ajoi (todistustaakkakysymys).

Valvontamaksun kiistämiset perustuvat usein perusteettomiin, oikeudellisiin väitteisiin. Laajamittainen velkomiskanteiden ajaminen, josta toistaiseksi on pidättäydytty, johtaisi varsin mitätään alioikeuksien työmäärän lisääntymiseen. Yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevan lain säätäminen auttaisi olennaisesti näiden oikeudenkäyntitarpeiden rajoittamisessa.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin valmistellakseen yksityistä pysäköinninvalvontaa koskevan lain.

TPA 32/2007 vp — Sampsa Kataja /kok

Helsingissä 31 päivänä elokuuta 2007

Sampsa Kataja /kok